

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XIV. ÉVFOLYAM 7. SZÁM • 2009. SZEPTEMBER

Idén újra

Táborhegyi borverseny,

nyilvános borbírálattal,
október 3-án, délután 17 órakor

a Táborhegyi Népházban,
amelyre szeretettel meghívjuk
a hegyen élő bortermelőket
és borászokat.

További információk a 4. oldalon

Idén újra

Táborhegyi szüret,

október 3-án, szombaton.

Találkozás 7 órakor
a Táborhegyi Népházban.

(Részletek a következő számunkban)

Vasárnapi mozi

a Táborhegyi Népházban.

Legközelebb:
október 11-én, 17.00 órakor

Truffaut: Jules és Jim (1962)

Szeretettel meghívunk minden volt
és jövődőtársunkat a

csehországi utazás

élmény-

beszámolójára

Szeptember 17-én, csütörtökön
18.00 órára,

a Táborhegyi Népházba.

(Folyamatosan vetített képek mellett
beszélgetés a látott tájakról, városokról,
épületekről, más élményekről, finomságok
fogyasztása közben.)

Programok

Cseh útibeszámoló	szeptember 15. csüt.
Moldvai csángó est	szeptember 26. csüt.
Táborhegyi szüret	október 3. szo.
Táborhegyi borverseny	október 3. szo.
Vasárnapi mozi	október 11. szo.
Árverés a házért	október 15. csüt.

Szeretettel várjuk
Önt és kedves családját
moldvai csángó estre,

szeptember 26-án, szombaton,

18.00 órakor,

Táborhegyi Népházban.

(1037 Budapest, Toronya utca 3.)

Közreműködnek:

Petrás Mária

népdalénekes

és kerámiaművész,

Ladányi Ferenc

népzene tanár furulyán

és a Tatros együttes.

A moldvai csángók vidékéről

László Kata

fotó kiállítását láthatják.

Belépődíj: 500.-Ft

Árverés a Házért

a Táborhegyi Népházban,

október 15-én, csütörtökön, 18.00-kor

Az árverésből származó hasznot Székházunk felújítási költségeinek fedezésére fordítjuk.
Az árverésre érdeklődésre számot tartó tárgyak beadását várjuk.

A tárgyak leadhatók Mikes Krisztánál a Táborhegyi Népházban, és megtekinthetők
október 1-től folyamatosan a www.ohegy.hu honlapunkon.

Jelentkezők és licitálók részvételére számítunk.

(További információk a 11. oldalon)

Idő, idő, szabadidő

- Klugné Vincze Ildikó most jött ebbe az iskolába. Beszéljen erről a döntéséről!

En már 26 éve tanítok. Iskolaigazgatóként dolgoztam. De most, amikor megszületett az unokám és a lányomnak szüksége lett a segítségemre, úgy döntöttem, hogy ez nem megy vezetői feladatok ellátása mellett. Szüleim ma is itt élnek a kerületben, én is innen indultam, így szívesen jöttem vissza dolgozni, a kerületbe. Ezt a szabadidő-szervezői munkakört jobban össze tudom egyeztetni a „nagyamamai” feladatokkal.

- Itt az ősz. Kezdődik az iskola. Minek szervezni a gyerekek szabad idejét? Tanuljanak, aztán beszélgetsenek a szüleikkel.

Ez nem elég. A gyerekek az idejük nagy részét az iskolában töltik, és azt szeretnénk, hogy ezt hasznosan töltenék el. Nem csak úgy, hogy kitalálnak maguknak valamit. Ebből csak foci és szaladgálás lesz.

- Ez a szabadidő ugye nem az órák közötti szünet?

A délutáni elfoglaltságok megszervezését jelenti. A gyerekek itt a hegyen, a családi házas, kicsit elszigetelt világban vágyanak a közösségi szabadidő eltöltésére. Nincs mindig szakkör, vagy sportfoglalkozás. Ezt a szabadidőt kell hasznossá és érdekessé tennünk.

- Ez nem jelenti azt, hogy nem jut idő a tanulásra, mert nagyon kellemesen eltöltik itt az időt, aztán hazamennek tévézni és lefeküdni?

Nem, mert a legtöbb program a pénteki klubnapra esik. De hétköznapokon is, a nem tanulószobásoknak van igényük arra, hogy „kötetlen” formában együtt legyenek. Ilyenkor barátságok szövődnek, mert van idő beszélgetésre. Péntekenként olyan programokat szervezünk, ahol szülők is részt vehetnek, az is fontos, hogy a szülők között is legyen kontaktus, de akár barátság is kialakuljon. Olyan projektet

állítottam össze erre a tanévre, ami a néphagyományokra épül. Minden hónapnak megvannak a külön programjai. A pénteki napok programjai a következőképpen lesznek: minden második pénteken filmklub van, és minden második pénteken klubnap. A tanítás befejezése után a gyerekek folyamatosan kapcsolódnak be a délutáni programba és délután négyig, ötig, de azoknál a programoknál ahol a szülőket is bevonjuk tovább, akár estig is. A péntek délután és este legyen a kikapcsolódásé, a pihenésé.

- Mióta van az iskolákban ilyen munkakör, hogy szabadidő-szervező? Amikor a fiam még idejártak biztosan nem volt. A tanárok végezték ezt a feladatot, már akinek volt még erre is energiája.

Pár éve van erre lehetőség. Ezt nagyon jónak tartom, mert sok feladatot levez a pedagógusok válláról, akik osztályfőnökök, szakköröket vezetnek, de sokat segít az igazgatóknak is, ha nem kell ilyen szervezési feladatokkal bajlódniuk.

- Segít-e a szervezésben, hogy ma már szülőket és gyerekeket is el lehet érni Interneten?

Ez természetesen nagy segítség, de azt is tapasztaljuk, hogy a gyerekek is jönnek olyan ötletekkel, amit interneten találtak.

- Van-e már visszajelzés a szülők részéről? Még nincs.

- Mit üzen a szülőknek, így a lapon keresztül?

Vegyenek részt a programjainkon. Várjuk segítségüket, ötleteiket. Az a cél, hogy gyermek és szülő egyaránt jól érezze magát. Olyan ötleteket várnánk, amibe szívesen bekapcsolódnak a szülők is!

A beszélgetést lejegyezte:

Babiczy László

40 éves a Térszínház

A Térszínház az idén összel ünnepli alakulásának 40. azaz NEGYVENEDIK évfordulóját! A társulatot 1969 szeptemberében alapította Bucz Hunor, a színház igazgató-rendezője.

Színházi műhelyünk célkitűzése, hogy festői benyomások helyett, Gordon Craigre utalva, architektonikus élményt adjon. Innen a „tér”. - idézve Bucz Hunor gondolatait.

Alkotó dramaturgiai munkánk során klasszikus értékek és a korszerűség egységére törekszünk. 1987-től pályázati színházként a magyar színházi élet egyik lehetséges alternatívája vagyunk. 1986 óta, hogy a III. kerületben dolgozunk. 1990 őszétől Óbudán, a Zichy kastély szárnyépületének emeletén kis kamaraszínházat létesítettünk. Évi 150 előadást tartunk, és ezen felül vannak azok a módszertani, pedagógiai alkalmak, amelyeknek során művészetpedagógiai tapasztalatainkat adjuk tovább.

20 fős társulatunk járja az országot és a magyarországi vidékeket. Eddigi működésünk alatt több mint másfélszer színházi előadást tartottunk. Játsszunk klubokban, mentális intézményekben, menhelyeken, bücsükben, népiünnepélyeken, templomokban, várjártékon és iskolákban. Voltunk Kárpátalján, többször jártunk Erdélyben és a Felvidéken is. Törzsközönségünk diákok, egyetemisták, vékonypénzű fiatal értelmiségiek. Színházunk egyre szélesebb körben válik ismertté. Ezt jelzi, hogy évente mintegy tizenegyzeren látják előadásainkat. 1998-ban az 1997/98-as évad legjobb alternatív színházi díjat kaptuk. – említi a színházigazgató

A társulat az évforduló alkalmával „Térszínház-napok, ünneppsorozat” rendez, melynek díszvendége Tarlós István, a Fővárosi Önkormányzat FIDESZ frakciójának vezetője, a kerület volt polgármestere. A sorozat

**„40 éves a Térszínház”
kiállítással nyílik
október 3-án, 18.00 órakor,
a Zichy-kastélyban,**

ahol a társulat „A mi stand up comedy-nk” címmel, állva mesél a 40 év élményeiről. Ez alkalomra is mindenkit szeretettel várnak, de javasoljuk részvételi szándékát jelezze előre, hogy a csőppnyi színházban helyet biztosíthassanak az Ön számára is.

Térszínház (1033 Budapest, Fő tér 1.) Zichy-kastély. Tel./fax: 388-4310. e-mail: terszinhas@mail.datanet.hu, vagy Zanotta Vera telefonján: 30-327-8791. További infó: www.terszinhas.hu

(Szerkesztők)

www.terszinhas.hu

105 éves az Óbudai mozi

kiállítás az Óbudai Múzeumban – meghosszabbítva!

A megújulás előtt álló Óbudai Múzeum időszaki kiállítása az óbudai mozik 105 évét mutatja be a Narten-féle sátorozó korszakától a 60-as, 70-es évek óbudai moziéletén keresztül, egészen az egyetlen ma működő moziig.

A tárlat elsőként foglalja össze a valaha volt óbudai mozik történetét korabeli és új fotókkal illusztrálva. A kiállításban egy valódi mozite-

remben Óbudán játszódó filmrészleteket tekinthetnek meg a látogatók, és bepillantást nyerhetnek a vetítőbe is, ahol egy, az Aquincum mozi-ból származó vetítőgépet és érdekes berendezéseket mutatunk be.

A múzeum minden este 18 órától mozivá változik, hiszen nagyjátékfilmekkel várjuk az érdeklődőket.

Az alábbi filmeket tekinthetik meg:

Hyppolit, a lakáj; Keménykalap és krumpliorr; Reménykedők; Zongora a levegőben; Hat hét boldogság; Szindbád; Tesó; Vasvirág; Meseautó; Hannibál tanár úr;

A kiállítás október 31-ig látogatható, 14-től 20 óráig. Hétfő szünnap. Jegyárak: teljes árú: 600 Ft, kedvezményes (diák, nyugdíjas): 300 Ft. További információ: www.obudaimuzeum.hu. Cím: Fő tér 1. - Zichy-kastély

Népesy Noémi
múzeum igazgató

**Szeptember 14-től,
minden hétfőn 17:00-18:30-ig
Jógaórák a Népházban!
Mindenkit szeretettel várok!
Orbán Gábor 20/333-0259**

Petrás Mária

Moldvából, Moldváról
a Táborhegyi Népházban

„Abban a világban, amelyben születtem, imádságos barangozással kezdődött a nap, és azzal is ért véget. A családok gazdagságát nyolctíz-tizenkét gyermek jelentette. Az öt évestől a legöregebbekig mindenkinek nélkülözhetetlen szerepe volt. ... Az

emberek kitisztították lelküket, életüket, házukat, istállóikat, kertjeiket, falujukat, megbocsátottak és megbékültek, misére mentek szép ünneplő rubában, és délután megjárták egymást. ... Tudták, hogy mi a rendje a világnak, mert a nap, a hold, a csillagok, az időjárás és a mélységes hitük útbaigazították őket. Akármint nem cselekedtek, akármint nem ejtettek ki a szájukon. ... Nételen szentek között nőtem fel, akik a sereg gyermekükkel körülvéve tudtak énekelve szőni, fonní, gyönyörűen bímezni, varázslatosá tenni a nehéz világot. Bőjtvel és imádsággal, Mária erejével elmesszítették a testi-lelki bajokat. Az ő képüket szeretném példaként a világ elé tárni.” – vall magáról Petrás Mária, aki **szeptember 26-án** a csángók népdalaival, zenéjével ismert meg bennünket.

Petrás Mária Szervátiusz-díjas kerámiaművész és énekművész a Bákó megyei Diószénben született. 1990-ben jött először Magyarországra egy csángó küldöttség tagjaként. 1995-ben diplomázott a Magyar Iparművészeti Egyetemen, kerámia szakon. Azonnal felvételt nyert a Mester Képzőre is, amelyet kitüntetéssel elvégzett. 1997-ben volt az első önálló, jelentősebb kiállítása Zuglóban, amelyet aztán több mint 150 követett. 1990 óta folyamatosan és aktívan részt vesz a csángó ügyeket szolgáló anyaországi és határon túli szervezetek munkájában.

Kérjük, jöjjenek el, ismerjék meg őt személyesen.

Mikes Kriszta

Tánciskola a Népházban

Immáron harmadik éve működik sikeresen a tánciskolánk. Akik egyszer eljöttek azok ott ragadtak. Sok szeretettel várunk az új jelentkezőket is, hogy ők is megismerkedjenek a latin és a standard táncok világával.

Időpontok:

Kezdő felnőtt:

hétfő 19:00-20:00, kezdés szept. 7.

Középaladói felnőtt:

hétfő 20:00-21:30, kezdés szept. 7.

Haladó felnőtt:

hétfő 20:00-21:30, kezdés szept. 7.

Kezdő ifi:

szerda 15:30-16:30, kezdés szept. 9.

Haladó ifi:

szerda 16:30-18:00, kezdés szept. 9.

Ha szeretne kapcsolódni, nagyokat nevetni, vagy egyszerűen csak jól érezni magát, akkor itt a helye közöttünk.

Pollák Anna és Erdélyi Szilárd
országos bajonok páros

Kapcsolat: 70 325-2438, www.happyfeet.5mp.eu

A Tatros együttes

A moldvai csángó est előadói

A korábban megrendezett, sikeres ír és széki est után, most a moldvai csángók művészetét mutatjuk be a Táborhegyi Népházban. Vendégeink Petrás Mária mellett, a Tatros Együttes akik hangszeres muzsikájukkal ismeretnek meg bennünket. A moldvai csángók vidékéről pedig László Kata fotóit láthatjuk majd.

A Tatros zenekar 1988-ban alakult Budapesten. Az együttes és tagjaik a csángók régi tradícióival, elsősorban hangszeres és énekelt zenéjével, tánc kultúrájával, népszokásaival foglalkoznak. Ők még az élő generációjától, az eredeti helyszínen, személyesen gyűjtötték a csángó muzsikát. Nevüket a Keleti-Kárpátok gyimesi hágójánál lévő Tatros folyóról vették.

A csángók

zenéje a magyar népzenei anyanyelvünk egyik dialektusa, ahogy táncuk is az. Mint a többi izes magyar tájnyelv, különös ritmusukkal és zengésükkel sokakat magával ragadott már, nem csak Magyarországon. Az együttes célja, hogy a megtanult hangokat és „szavakat” kreatívan formálja zenei történetekké úgy, hogy közben saját világunkat se tagadják meg, melyben nap mint nap élnek és muzsikálnak.

(Szerkesztők)

Miről is van szó?

Az „Írjuk meg együtt a hegy legendáját” kezdeményezés, úgy tűnik fiasokba fordult. *Netán rosszul fogtunk neki? Meglehet. Valából biztos igazuk van a hegylakóknak: az olvasó olvasson, a szerkesztő írjon. A szerepcsere ritkán sikeres. Így igaz. Szerettük volna az olvasókat is bevonní, a saját érdekükben, a közös szerkesztésbe. Mondják el hát saját szavaikkal azt, amit észrevesznek, jönnek vagy rossznak látnak, érdemesnek a többiek felé kidobolásra. Nem jött be. Talán majd nyugodtabb időkben. Legközelebb.*

*Arra gondoltam, új rovattal próbálkozom, ahol szót ejtek olyanokról, amik érintetik a hegylakókat is, de nemcsak róluk szólnak. Hétköznapi, emberközeleli témákról. Talán ezzel segíthetem a legenda együttformálását. És nem csak a hegyét. Az új rovat címe: **Miről is van szó?** Első írását itt hozom.*

SZÜNÉT

Nemrég, az Internetnek egy új szolgáltatását fedeztem fel: a szüNetet. A szüNet akkor működik, amikor az Internet nem. Miről is van szó? Valamikor, úgy augusztus elején elvesztettem az Égi Háló kegyeit. Egyik percről a másikra csak annyit mondott, hogy Error (hiba), és kész. Hír, üzenet se ki, se be. Itt a világ vége! Netfüggős hétköznapijainkban ez szinte nagyobb tragédia, mint ha nincs friss kenyér. Nosza, lázas telefon a szolgáltatóhoz. Közlik: sajna, az idők kezdetén, a régmúltban ugyanazt

a felhasználói nevet adtam meg a szolgáltatónak, mint a jelszavam. (Én, tapasztalatlan!) Ez akkor még elment, de mára már az ilyesmi nem OK. Ismét, nosza, csináljunk új jelszót. Milyen jó, hogy közben született egy unokám, kéznél van a felejthetetlen jelszó. Csakhogy, nekem elosztóm is van, a lap-top miatt, és az elosztóban is át kell állítani a jelszót. Ehhez viszont csak a telepítő-szakember ért. Aki viszont jól megérdemelt, évi pihenőjét tartja az óceán partján, családja és kikapcsolt mobilja társaságában. Mi lesz most? Összecsaptak a hullámok a fejem és az óceán felett. Még szerencse, hogy nem termelőeszköz, megélhetés számomra a PC, hanem csak azért kell, hogy nekem is legyen. És mi lenne, ha nem lenne? Tényleg, mi lenne? Megrögzött kommunikátor lévén, ismét leveleznem kéne, tollal, papíron, amit imádok, telefonálnom kéne, amit utálok, találkoznom és beszélgetnem kéne emberekkel, amit talán a legjobban szeretek. Tessék, most nincs Net, mit fogok tenni? Mit, hát mit? Boldogan leveleztem hát tollal, papíron, találkoztam és beszélgettem emberekkel etc, etc. Az idilli állapot sajnos nem tartott sokáig. Nyaralása letelével jelentkezett a telepítő-szakember (üzenetrögzítő, udvariaság, megélhetés, etc.), megtette, amit kellett és visszaállt a rend. Bár még nosztalgiazhatték egy kicsit! De jó lenne! De nem lehet, mert meg kellett írnom ezt a cikket, a Word-ben, és el kellett küldenem, a Gmail-el, a szerkesztőségbe.

Szász Kálmán

Sokat iszunk – de bírja a Vízművek

Elkészült és szebb, mint valaha a szomjúbozó Óhegyet vízzel tápláló Testvérhegy II. víztároló. A munkálatok áprilisban kezdődtek és június végén értek véget. Ami a Farkastorki lejtőn sétálók számára mindebből látható: új kerítést, automata öntözőkkel ellátott fűborítást kapott a létesítmény föld feletti része, sőt, a bejárat mellé egy antik „tolózár szobor” is került, hirdetve mesterségük címerét... De mi történt a föld alatt?

– Az 1972-ben épült, két-kamrás, kör alakú, vasbetonszerkezetű létesítmény, mely kétszer ezer köbméternyi víz tárolására alkalmas, előregedett. Nagyjából harminc év egy ilyen medence üzemeltetési ciklusa, mivel a váltakozó vízszinttel érintkező vasbeton felület korrodál, s az idő előrehaladtával károsan befolyásolja a tisztíthatóságot és az öntisztulást, amely pedig a vízminőség romlásához, és szerkezeti károsodáshoz vezethet – válaszol Lévai Zsuzsanna, a Fővárosi Vízművek kommunikációs osztályvezetője. – Az átépítés során a víztér a mai kor követelményeinek megfelelően teljesen megújult, a munka során a víztérben kizárólag ivóvíz-engedélyes anyagokat használtunk fel.

– Mondana erről valamit egy kicsit részletesebben?

– A medence felújításakor elvégeztük a medencefödém csapadék- és hőszigetelését. A víztér felújítása során a régi kent, és illesztett szigetelések bontása után az eredeti betonfelületet előkészítettük az új bevonat fogadására, a károsodott részeket 2000 bar nyomású vizes mosással távolítottuk el. Az acélbetétek védelme után a felület 10 mm vastag cement alapú bevonatot kapott, a mennyezetre pedig egy úgynevezett cseppelválasztós bevonat került, mely képes megakadályozni a mennyezeten a vízminőséget veszélyeztető pangó vízcspepek megjelenését.

– Az összesen 2000 köbméternyi víz elegendő az óhegyieknek? S nem „félte-

kenységéből” kérdelem, de gondoltak az egyre több új beköltözőre is?

– A hegyen lakók átlagos fogyasztása jelenleg naponta 1200 köbméter, s bár ez a mennyiség évről évre növekszik, de a beépített cső- illetve gépkapacitás biztonságosan tudja kiszolgálni még az ennél nagyobb igényeket is, hosszú időn keresztül.

– Ez megnyugtató. Mert mint gyakorló locsoló, igaz, csak az átépítés alatt, de azt vettem észre, hogy mintba egy kicsit csökkent volna a nyomás...

– Mivel az átépítés alatt a területet ellátó gépházaink folyamatos üzemre voltak átállítva, vagyis minden pillanatban a szükséges vízmennyiséget biztosították az ott élőknek, a nyomás, kismértékben, még nagyobb is volt a korábban megszokottnál.

– Végezetül azt kérdezném: honnan és hogyan jön az ivóvíz az Óhegyre?

– A vizet a Szentendrei-

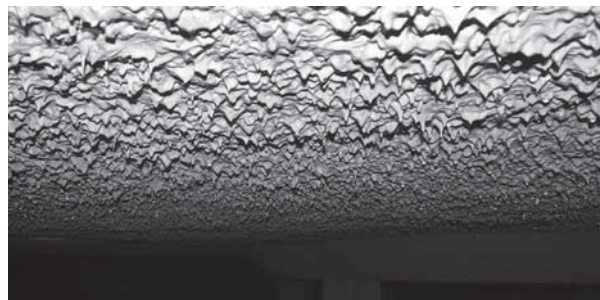
szigeten található kutak termelik ki a földből, és csatornákon jut el a Budapest északi részén található alapgépházainkba, Káposztásmegyerre és Békásmegyerre. A testvérhegyi részt a Békásmegyeren található gépházunk látja el a Duna partján, és a III. kerületen keresztülfutó, nagy átmérőjű ivóvízvezeték segítségével. A Testvérhegyi II-es medencét a Testvérhegyi lejtőn található Testvérhegy I-es gépházunk tölti, illetve ez a gépház látja el a medence alatti területeken élő fogyasztókat is. A Testvérhegyi II-es medencénél magasabban lakókat pedig a medence területén található kisebb gépház látja el megfelelő minőségű és mennyiségű ivóvízzel.

– Megköszönve az információkat akkor beírom a naplómba, hogy úgy harminc év múlva, a következő nagy felújítás alkalmával, ismét kopogtasson be Önöz az Óhegy Hírek...

N. G.

A közel 6 méter magas, felújított víztér.

Cseppelválasztó bevonat a mennyezeten

Borverseny a Táborhegyen

október 3-án, szombaton, 17.00 órakor

Immáron negyedik alkalommal lesz borverseny a Táborhegyen, az októberi szüret után. Az előző évben nagy sikere volt a nyilvános borbírálatnak. A zsűriben idén is rangos szakemberek és társadalmi zsűrorok vesznek részt. A vetélkedők megismerheik a bírálat szempontjait, hallhatják saját boraikról a zsűri véleményét, és személyesen is kóstolhatják vetélytársaik borát.

Felkérjük a hegyen élő bortermelőket és hobby-borászokat, ha tehetik, vegyenek részt ezen a kellemesnek ígérkező, tanulságos versenyen.

(az Elmökség)

Jelentkezés a borversenyre

A versenyre szánt borból 2 palack mintát kell leadni a bírálat előestéjéig, **szeptember 30.** péntek estig a Népház szervezőitkáránál, Mikes Krisztánál (tel: 430 1326 vagy a 20-886 4045). A címke nélküli palackot számmal kell ellátni. Mellé ugyanazzal a számmal ellátott zárt borítékban kell feltüntetni a bor készítőjének nevét, a bor fajtáját, évjáratát és termőhelyét. Kérjük részvételi szándékát jelezze **szeptember 15-ig.**

Morgolódásaim

Már resteltem, kedves olvasóim, hogy hónapról hónapra csak a rosszkedvemmel untatom Önöket. Újabb – sajnos – egyre inkább olyan jelenségekkel találkozom, amiktől egyre magasabb lesz a vérnyomásom.

Mi verte ki már megint a biztosítékot nálam? Az a bosszantó szemlélet, amivel az ifjabb nemzedék leírja az életből az ötven éven felettiekét!

Békésen ülök a teraszon, és babot tisztítok ebédre. Megcsörren a mobilom, felveszem. Ismeretlen, megnyerő férfihang szól bele, és kérdi válaszolnék-e egy közvélemény-kutató kérdésre. Éppen jó hangulatban vagyok, beleegyezem, kérdezzen csak bátran!

Első kérdése kissé mehökkent, az életkoromat tudakolja. Megmondom, nem szégyellem. Reakciójára már köpni-nyelni sem tudok. „Bocsánat, akkor kiesik az érdeklődési körömből” – mondja, és leteszi a kagylót.

Hallottam, hogy 70 év felett fedezet ellenében sem adtak bankkölcsönt. Nyereményutazást sem adtak ki egy 60 éven felettinek. De már a véleményünkre sem kíváncsi senki?!

Tessék mondani, az ország lélekszámához képest mennyi is az idős nyugdíjas? Úgy tudom 3-4 millió, az alig tíz millióból. Lehet-e, szabad-e őket egyszerűen leírni, semmibe venni?

Gálosfai Jenőné

Óhegyi bűnök

SZEM-ezzünk egymással!

Új rovatot indítunk ebben a hónapban: a most debütáló bűnügyi krónikában havi rendszerességgel igyekszünk majd beszámolni az Óhegyen élőket nyugtalanító, fenyegető eseményekről, illetve arról is, ha éppen nincs ilyesmiről hír. Szakértő kalauzunk Feró Attila alezredes, a III. kerületi kapitányság helyettes vezetője, aki az észak-budai bűnügyi régió – a II., a III. és a XII. kerület – bűnügyi vezetőjeként meglehetősen széles ismeretekkel rendelkezik a budai hegyvidék bűnözési tendenciáiról.

– Két éve dolgozom a harmadik kerületi kapitányságon: előbb a vizsgálati osztályt vezettem, majd tavaly május óta kapitányság vezető-helyettese lettem. Jól képzett, fiatal gárdát sikerült összegyűjtenünk, a létszámunk közel teljesnek mondható, ami meglehetősen ritkaság a kapitányságokon.

– Milyen a bűnügyi helyzet az Óhegyen?

– Az igen eredményesen működő értékelő-csoportunk naprakész nyilvántartást vezet a bűnügyi eseményekről: pontosan tudjuk, melyik terület a legfertőzöttebb, s hol, milyen típusú bűncselekmények a gyakoriak. Az adataink, no és a tények szerint is, az önkormányzatok bűnügyi szempontból a legcsendesebbnek mondható.

– Korábban meglehetősen gyakori volt az autótólás. Ezzel hogy állunk?

– Nem mondanám jellemzőnek, ami persze nem jelenti azt, hogy ez a fajta bűncselekmény megszűnt volna. Akik ma is foglalkoznak ilyesmivel azok sokkalta tanultabbak, mint elődeik: a kinézett típushoz és színhez lopnak előbb egy rendszámot. Hiszen, ha bele is botlanak egy ellenőrzésbe, s „véletlen” nincs náluk a forgalmi, a rendőrségi rendszerben a rendszámhoz tartozó típus és szín szímmel, így akár még is úszhatják az ellenőrzést.

– Milyen bűncselekmények történnek az Óhegyen?

– Leginkább a besurranó tolvajokkal találkozunk. Elég, ha kicsit nyitva marad az ablak valamelyik mellék-helyiségen, látni a kertbe kitergetett száradó ruhát, s máris akcióba lépnek a besurranók.

– A szomszédunkban megtörtént, hogy a kutya számára létesített kis csapóajtón préselte be magát vélhetően egy gyerek, aki aztán kinyitva a házat, beengedte felnőtt társait. De hallottam olyasmiről is, hogy az egyik házban kint felejtett létrát egy másik ház falának támasztva próbálták leszerelni a rézből készült ereszcatornát. Azt hiszem, a próbálkozások nagy része megelőzhető lenne a riasztórendszerek felszerelésével...

– Ami sajnos nem jellemző a hegyvidéken...

Sokakban él a meggyőződés: hiába szól a riasztó, senki nem néz oda. Ami meglehet igaz, de egyvalakit biztosan idegesít a sívító sziréna, és ez a betörő. Vagyis, ahol látható a felszerelt riasztó, oda inkább nem mennek. És ugyanígy, ha a tulajdonos egy komolyabb zárat, komolyabb nyílászárókat szerel fel, akkor általában odébb állnak, megkeresik a könnyebb ellenállás útját... Hasonlóan jó szolgálatot tesz a házőrző kutya is; a besurranó nem szeret ilyen „hangzavarban” dolgozni...

– Egy ideig elég sok hajléktalan élt a hegyen, akiket okkal, ok nélkül gyanúsítottunk különféle kisebb-nagyobb bűncselekmények elkövetésével. És olykor lövéseket is lehetett hallani, néha különféle állati csontvázakra bukkantunk... Ma mi a helyzet?

– Jelenleg hegyen élő hajléktalanokról és orrvadászokról nincs tudomásunk. Olyan hajléktalan csoport valóban volt itt, akik magányo-

san álló ingatlanba költöztek be, de visszatérő ellenőrzéseink hatására ők is eltávoztak. Ellenben egy jó hír a hegyvidék részére: a múlt hónapban letartóztattunk egy 10 főből álló betörő, rabló csapatot egy, az Észak-Pesti régióval illetve Pest megye 3 kapitányságával közösen végrehajtott akció során. Ez a csoport bizonyíthatóan három lakásban követett el rablást a hegyen, ahol idősebb, egyedül élő emberek házába mentek be éjszaka, erőszakos módon, tetteleg bántalmazták őket és eltulajdonították készpénzüket ékszereiket.

– Sok kerületben megalakult a SZEM, a Szomszédok Egymásért mozgalom, amelynek lényege, hogy odafigyelünk egymásra. A nyaraló szomszéd helyett ürítik például a postládáját, odafigyelnek az ismeretlen kocsikra, új, arrafelé sétálóokra. Egyszerre ilyesmiről még nem hallani az Óhegyen...

– Pedig csak ajánlani tudom: ilyesfajta összefogással a bűncselekmények fele megelőzhető lenne. Sokan élnek itt nyugdíjasok, akiknek volna idejük egy kicsit többet sétálni az utcájukban, nem kerül semmibe felírni egy furcsa autó rendszámát, azt, hogy néhányan ekkor és ekkor érdeklődve sétáltak egy elhagyottnak tűnő ház környékén, a lényeg, hogy ilyenkor hívják a kapitányságot, s mi azonnal reagálunk. A hegyvidéken örökös természetesen „SZEM”-ek működhetnek épp oly eredményesen, mint a Békásmegyeren telepített kamerarendszer, amelynek telepítése óta 57 százalékkal csökkent arrafelé a bűncselekmények száma...

– Az alezredes úr itt lakik a kerületünkben?

– Nem, illetve, sajnos, még nem... Egyelőre Órbottyánban élünk a családdal, vagyis a nejemmel, aki szintén rendőr: nyomozókutyák kiképzésével foglalkozik Dunakeszin, három gyerekünkkel és egy németjuhász kutyával, aki – ugye, mondanom sem kell – ugyancsak kollega...

Sz. G.

Erdőaljás kenutúra

Idén a szlovákiai Sirava tótól indult az erdőaljás kenutúra. A megérkezéskor a Vihorlát-hegység fennsége panorámában gyönyörködtünk. A volt pártüdülő, ahol este vacsoráztunk, érezte a múlt ma már megmosolyogató hangulatát. A portás székben Lenin ül, könyöklő szobrával találkozunk, ahogy elmerül „A Tőke” olvasásában.

Először a Latorca folyón kezdtük az evezést. Ide „megrendeltük” a helyi városi csendőrséget a vízszálláshoz. No nem a kenuk cipeléséhez kellett a hivatalos segítség, hanem a több száz fős kisebbség féken tartásához, akik a vízben állva figyelték az indulásukat. Az utolsó kenut kicsit meg is sorozták kövekkel, miután a csendőrök tovaálltak. Itt ez a nép-

szokás. Szlovákiában megszálltunk Vaján és Zemplén falvakban, ahol élveztük a helyi, kisebbségben élő magyarok vendégszeretétét.

Többen könnyeztek a meghatótságtól, mikor Borsi várában, II. Rákóczi Ferenc fejedelmünk szülőhelyén idegenvezetőnk búcsúzóul az emlékhely megtekintése után elszavalta tiszteletünkre Sajó Sándor: Magyar ének című versét.

A Latorca, majd a Laborc folyó után értük el a Bodrog folyót, s Felsőberecki volt az első magyarországi szálláshelyünk. Itt egy hajnalig tartó táncmulatságot szerveztünk. Innen mentünk el néhányan kora reggel Karosra, a híres Árpád-kori temetőnkhez, történelmi emlékhelyhez, ahol fejet hajtottunk a fejedelmi sírnál, miközben a távol-

Borsi várában a Rákóczi-családot mintáztuk meg

ban védőbástyaként magasodtak a Máramarosi havasok vonalai. A történelmi emlékpark külön érdekessége, hogy az összes sírnál megtekinthetőek fotókon az ott

talált leletek, s a feltárás rövid története. A kenutúrát Tokajban a fantasztikus tőrös csuszás harcspaprikással zártuk.

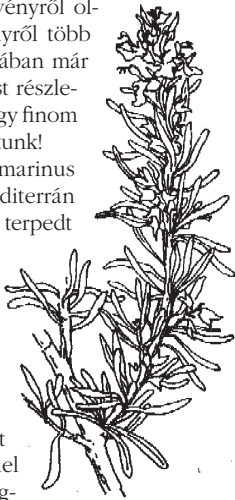
Sz. Cs.

Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket

Most egy olyan növényről olvashatunk majd, amelyről több fűszernövény társaságában már írtam 2007 őszén. Most részletesebben írok róla és egy finom receptet is kipróbálhatunk!

Rozmaring (*Rosmarinus officinalis* L.) mediterrán eredetű fűszeres illatú, terpedt ágú törpecserje. Levelei szálasak, a száron sűrűn ülnek. Ajakos virágai halványkékűek. Kerti és cseresep dísz-, gyógy- és fűszernövény.

Nálunk csak védett helyen, takarással telel át. Nem célszerű megkockáztatni, ezért inkább cserépben hűvös, világos helyen teletessük. Nem bírja a túl nedves talajt! Díszítő értéke miatt is célszerű közelünkben tartani. A mediterráneumban termesztik és desztillációval nyerik az értékes rozmaring olajat. Enyhén kámforos illatú folyadék, amit értékes összetevői miatt az illatszeripar és a gyógyszerészet is felhasznál. Fürdővízbe cseppentve fertőtleníti a bőrt és oldja az izomgörcsöket. Levelét, hajtását ideg-, szív- és májbetegségek, görcsök, epilepszia, légszűhurut, felfúvódás, étvágytalanság, man-

dulagyulladás esetén teaként hasznosíthatjuk. Fűszerként is használják, frissen és szárított levelét összetörve. Régen a szerelem, hűség jelképeként is ismerték. Ofélia Hamletnek egy gallyacskát ad: „Itt egy rozmaringszál az emlékezetre, kérlek, édes rózsám, hogy jussak eszedbe” (Arany János fordítása). Háború alatt a francia ápolónők a betegszobákba fertőtlenítés céljából rozmaring levél és borókabogyó keverékét égették.

Fűszerként erős antioxidáns hatása miatt főleg húskok ízesítésére és tartósítására használhatjuk.

Ízesítőként tehetjük frissen paradicsomlevesbe, tonhalra rozmaringos paradicsommártásba.

Nagyon finom és különleges az

ilmici csirkecomb.

Paradicsompüréből olajjal, sóval, borssal, zúzott fokhagymával, morzsolt, szárított *rozmarin levéllel* és *bazsalikommal* mártást keverek. A csirkecombokra rákenem, tűzálló tábla téve egy kis várakozás után, előmelegített sütőbe kb. 25 percig sütöm. Majd kiviszem és ilmici sajttal bőven behintem. Lefedve még 15 percre forró sütőbe teszem. Ha a sajtot meg akarom „szinesíteni”, pár percre leveszem a fedelet. Párolt rizs és hagymás paradicsomsalátával nagyon finom.

Jó étvágyat kívánok!

Stollmayer Ákosné

Kerti dolgaink

Dolgosabb idők jönnek szeptemberrel a kertészkedőkre. A rendszeres nyári ápolási, gyomtalanítási, és öntözési munkákon kívül már ültetési, vetési, és metszési feladatok is lehetnek.

Gyepkészítésre alkalmas idő: a talajt gondosan készítjük elő a vetéshez, és ne hagyjuk a vetett magot kiszáradni. Ilyenkor 8-10 nap alatt már látszik munkánk eredménye. A meglévő gyepeket már rövidebbre vághatjuk, trágyázhatjuk is.

Az érett, nem puhult gyümölcs tárolható a legjobban. A beteg, sérült darabokat ne a komposztálóra dobjuk, semmisítsük meg.

Ribiszke és köszméte bokrokat már ritkíthatjuk. A hó második fele már alkalmas a gyümölcsfák pótlására.

Ültetéseket vegyük figyelembe a fa későbbi tégányát!

Alma és körtefáinkat még védeni kell a pajzstetű ellen. Itt az érést, és a szer várakozási idejét kell figyelembe venni.

Már ültethető, és átültethető az örökzöldek. Ellentétben a lombos fákkal, és bokrokkal, ezek öntözését ne hagyjuk abba!

Ültetőket a tavaszi virágzású hagymák. Felszedhető az elvirágzott kardvirág gumók.

S végül pár szó a madarakról: a fészkelő odukat takarítsuk ki. Ne legyenek benne tölre esetleg élősködők, tegyük ki a megjavított madáretetőket, így tölre megszokják énekes barátaink.

Szép ősz, jó munkát kíván

Ort János
kertész

A halkirály

Egyszer volt, hol nem volt, tán még az üveghegyeken is túl, de még azokon is túl egy tyúklépcsél... Ám leginkább a Táborhegy alatt fakad egy melegvízű forrás. Ennek vize hajtotta valaha a még most is látható vízimalmot. A malomkereket már ne keressük. Réges-régen elgurult az időben. Így aztán manapság már csak a vénséges vén, öreg malomépület áll, ódon hangulatba burkolózva. Szép kovácsoltvas ablakrácsokat, ablaktámlákat láthatunk az épületen. Aki szereti, megcsodálhatja a régi mesterek remekeit, gondos-

kodó kezeik nyomát. Furfangosan és trükkösen elkészített betörésbiztos fémkallantyúkat láthatunk az ablakokon. Erre varrjon gombot a besurrano – csúfolódhatnánk. A forrás: az Árpád forrás nyolcvanméteres mélységből eltörő, bőséggel áramló, langymeleg vize jelenleg elfolyik a bánatba. Valamire. Ezt megelőzően, azonban szép nagy tavat formáz az öreg malom köré. Ez a környezet őrzi a régi selyemkikészítő mesterek emlékét. A Bécsi út világvárosi forgalmától alig pár méterre. Nem is gondolná

az ember milyen csoda mellett bókászunk nap, mint nap. A mai fiatalok, talán már nem is tudnak mindezekről. Viszont itt fent a Hegyen még találunk olyan szomszédokat, akik a Selyemkikészítő gyárban dolgoztak, és jól ismerik a helyet. Nos hát, ebben a tóban lakik a környékbeli halak legkirályabb királya. A majd méteres, „méretes” jó öreg hal és udvartartása. Ma már nem tudja senki, ki telepítette ide őket. A jelenlegi tulaj, úgy hallottuk, egy olasz úr, talán tudhatna erről. Azonban nem volt elérhető, így hát, nincs információ. Aki arra jár, a régi „sárgabusz” végállomása mögé, a malomhoz, bát-

ran bemehet. Ingyen báméskodhat. Találkozhatunk hát a halkirályal is. Annyira aranyos, ahogy előméltoztat, a nagy kék algakoronás buksijával, kíváncsian ráncsodálkozik. A tó télen sem fagy be. A családoknak lehetne – ez is, egy kellemes hétvégi program, vagy annak része. Közvetlen környezetünkben sokféle, mesebeli látnivaló akad. Fedezzük fel ezeket! A gyerekek, akik még hisznek a mesékben, biztos örülnének e helyen. Mi pedig, felnőttek elmondhatjuk, ekkora halat, a város közepén, úgy se látott, még öregapánk sem.

W. Grass

www.szinekvilaga.hu
Színek Világa Alapítvány
ÓVODA
 Preschool & Kindergarten
 a Testvérhegyen erdei környezetben

Kreativitás fejlesztése,
 Angol, Sport, Zene,
 Kézműves foglalkozások,
 iskola előkészítés és
 színes programok
 várják a gyermekeket.

1% adósz.: 18085208-1-41
 1037 Budapest, Jablonka út 126/B. Tel.: 367-3620

APRÓHIRDETÉS

- Dr. Szabó Katalin megnyitotta Reuma és Lézerterápiás rendelését: DUNA MEDICAL 1036 Budapest, Kiskorona u. 20. Bejelentkezés: 387 1508
- 50 literes, zárható műanyag hordót kereksek. 30-230 6994
- Ha feleslegessé vált a jó állapotú 80 l-es villanyboylere ne dobja ki, szívesen átvennénk. Óhegy Egyesület 430 1326, vagy Mikes Kriszta 20-886 4045

Ahol a szenvedés – csaknem öröm

A Testvérhegy zöld-takarójának permén, a Bécsi úttól alig néhány lépésnyire várja egészség után áhítozó látogatóit a nemrégiben elkészült III. kerületi háziorvosi rendelő tágas fogadóterme. Való igaz: korszerűbb, mint a szomszédságában elhagyatottan kuksoló elődje, bár valljuk be: az sem volt éppen idejétmúltnak nevezhető. A magára maradt épület buja kertjéből lenge fűszálak köszönnek a nyári szélnek és a mellettük baktató, jobbára ősz hajú ismerősöknek.

Mens sana, in corpore sano. Azaz: Ép testben, ép lélek. Bölcs, megszívlelendő gondolat ez a régi latinoktól. Mert, ugyebár a lélek állapota sem éppen elhanyagolható. Később, az esztendők múlásával egyre inkább észre vesszük magunk is a szavak mélyén rejtőzködő tartalom valódi jelentését.

Sok szó esik manapság az egészségügy jócskán beteg állapotáról. Tudjuk: őreá is férne egy alapos orvosi kivizsgálás, eredményes kezelés, tisztas rehabilitáció,

mert itt-ott igencsak gyanús foltok fedezhetők fel a véletlenszerűen megejtett röntgenfelvételeken. Ezért is különös öröm számomra, hogy az őszinte megelégedés hangján tehetek említést eme házi-orvosi rendelő barátságos világáról, a róla kialakult személyes képről.

Amint belépek, az első benyomás: a tisztaság, a nyugalom, a kényelem. Akárha egy kisebb féle arborétumban járnék: mennyezetig kúszó egzotikus növénycsoportok veszik körül a tisztavízű, csobogó akváriumot. Előttem friss olvasnivaló. A falakon gyógyfüvek archaikus rajzolata idézi a medicina és a természet századok óta egymáshoz fűződő, szoros kapcsolatát. Hogy is lehetne fárasztó így a várakozás? Ellenkezőleg: sebesen röpül az idő, hisz fölöttem, a kivetítőkön tudományos és ismeretterjesztő filmek futnak, más alkalommal, a rejtett hangszórókból klasszikus zeneművek felvételei hessegetik a múltó percek.

Ámde mit érne mindez, ha a gondoskodás, a jó szándékú meg-

értés, és a betegségben szenvedő ember iránti felelősségérzet nem úgy nyilvánulna meg, amint az, e rendelőben, nap-nap után megtörténik. Mert a hely szelleme valóságossá sugározza, hogy a panasz hamarosan orvoslásra talál, és hogy e falak között igen fontos a lélek ismeretének nemes tudománya is.

Alkalmanként, valahányszor Bálint András doktor úr bizalomkeltő alakja feltűnik az ajtó nyílásában, úgy érzem, mintha egyenesen maga a gyógyulás invitálna a küszöbön túlra. Tudom: kétség sem férhet hozzá: a budai lakosok között eltöltött sok évtizedes rendkívüli gyakorlatának köszönhetően, immár magam is a lehető legjobb helyen járok.

Időnként a rendelő üvegajtaja kitarul, és az éjfélete hajú, hófehér ruhás tündér, Eszékíné Júlia tekint a várakozókra. Ő „mindenki Julikája”, az egyetlen és nélkülözhetetlen; a segítőkész, a föltétlen bizalom és alapos szaktudás halk szavú megszemélyesítője.

Velük közvetlenül szomszédos a

fogászati rendelő bejárata is, amelynek technikai felszereltsége igencsak magas színvonalú. Ez teszi lehetővé a mindenkor kedves, könnyű kezű és kiváló felkészültségű Kiss Beatrice doktornőnek, hogy bármilyen felvetődő problémára, esetenként a lehető legjobb megoldással válaszolhasson. Persze, ehhez az is föltétlen szükségeltetik, hogy olyan ragyogó technikus gárdával rendelkezzen, amivel bizonyára még e fővárosban sem akárcik dicsekedhet.

Végezetül: úgy érzem: verheti jég az ablakom; jöhet áremelkedés, méretes karikán csörgő áfa-kulcs tömeg, de mindaddig szívárvány tündököl a Hármashatárhegy fölött, amíg e rendkívüli kis orvos csapat velünk lehet. Jó lesz megfontolni: ami tökéletesen működik, azon nem szabad változtatni. Mert éppen úgy jó nekünk, ahogy most van.

Hisz mellettük, olykor még a szenvedés is csaknem öröm.

Árkossy István

Kutyaposta 3.

Hálás vagyok Boginak

Kedves, megható és elgondolkodtató levelet hozott a Posta, olvassuk hát együtt:

Tisztelt Szerkesztőség!

Kéthónaposan kaptam: váratlannul az ölembé rakták a nyugdíjas búcsúztatómon, tudván, hogy hamarosan vidékre költözöm, kertés parasztházba. Kutyám soha nem volt addig még. Együtt indultunk neki az új életnek, új vidékre, új lakásba, merőben más életfeltételek közé.

Eleinte kétségbeesve, néha már

sírva vettem tudomásul, hogy millió dolgomra és intéznievalómra csak két kezem van, s ebből egy mindig az övé kellett, hogy legyen. Nem volt könnyű időszak. Aztán mégis csak összeszoktunk, s bár nagy kertem van, magam mellé vettem a lakásba, vállalva az ezzel járó összes komplikációt.

Szükségem volt a közelségére, egyedül élek.

Nem azt kaptam tőle, amit vártam. Sokkal-sokkal többet!

Ma már szavak nélkül, mozdulatokból és pillantásokból is értjük egymást. Nem tanítottam semmiféle „produkcióra”, amit tesz, az természetes intelligenciájából ered. Kertem ugyanúgy az Ő birodalma is, nincs korlát, nincs tiltott terület. Tiszteletben tartja, mert érzi, tudja, ez nekem fontos. Szép a kertem. Szép a kertünk.

Ő tanított meg arra, hogy szidni, véleményt mondani lehet, de haragot tartani nem szabad! Egy-egy összezörrenésünk után kikényszeríti viselkedésével a bűvös, simogatással kísért mondatot: Jól van, már nem haragszom. Nekem is így a jobb, miért ne tenném meg? Attól Ő még memorizálja tettének

belytelenségét. Hálás vagyok neki, mert úgy tud megnevetetni, hogy könnyes lesz a szemem. Szeretünk együtt nevetni. Nélküle önmagam, és talán mások számára is kevesebb lennék.

Hiszem, hogy egyetlen más élőlény sem alkalmasabb arra, hogy sok testi és lelki válságban szenvedő embertársunknak támasza és segítőtje legyen. Természetesen csak akkor, ha erre a megfelelő nyitottság, és kölcsönös tisztelet megadatik.

És néhány szót a kutya – ember kapcsolat árnyékos oldaláról is. Mi, emberek, túlságosan következzelnek, gyarlók, sok esetben kegyetlenek vagyunk. Az hiányzik belőlünk leginkább, ami nekik bőséggel és kifogyhatatlanul megadatott: a szeretet.

Jó volna binni, hogy egyszer majd ők szelídítenek bennünket magukhoz, és tudom, jobban vál-

lalnák értünk a felelősséget, mint ahogy azt mi tesszük, vagyis egyre inkább nem tesszük... Ők erre bármikor képesek lennének. Akár az életük árán is.

Bogi kutyám most kilenc és fél éves. Kivételes tulajdonságokkal nem rendelkezik. 25-30 kg körüli, éjfekete keverék szuka. Bársonyos, tömör szőrén kívül semmi különösebben tetszetős nincs rajta. Pofája már öszül és kissé kövérkés is. Amit kaptam és tanultam Tőle – vagy inkább tanultunk egymástól – senki és semmi nem pótolhatja.

Örülök, hogy mindezt elmondhattuk:

egy 64 éves nyugdíjas és Bogi kutyája

*

Ugye, milyen helyes? Ugye, milyen helyesek lehetnek Ők ketten, abban a kis házban, ahogy vigyázzák, szeretik egymást? A néni, lám, Bogitól megtanulta már, mennyire más az a lény, aki vele él – nemcsak a lakásában, hanem a szívében is –, mint amelyik kikötve, a holdat ugatja. Hiszen Bogi pontosan érti, ha gazdája boldog, és azt is, ha szomorú, látja rajta – talán előbb is, mint Ő –, ha beteg, és ha bajban van sem fordul el tőle.

Igen, azt hiszem, a kutya lett az ember jobbik énjé.

Szüics Gábor

BÚTOR- KLINIKA

a hegyen

Mindenféle bútor javítása,
antik és stílbútorok
szakszerű restaurálása!

Telefon: 388 2464,
vagy 20-378 8017

A sziget

Vége, vége, vége már ... Ezt nótázza az egész környék. Befejződött a nyárvégi, zajos szuperbuli. Örvezzünk! A zárás után még egy-két napig hallható volt valami elkésett, bősziült dobolás. De ezt már igazán nem lehetett mire vélni. Ám az is lehet, csak a fülünk csegett, annyira nem tudtunk szabadulni az elmúlt napok „varázsától”.

Idén rekord, majd négyszázezer látogató fordult meg itt nálunk, Óbudán. Valaki azon morfondírozgatott a buszunkon a napokban, vajon kerületünk érdekeit jól képviselték-e, amikor a szerződéseket kötötték. Kvázi mennyi az anyyi. Elképzelnénk valami jelentős summát, mely által például a tisztább, virágosabb Óbudáért történhetne jelentős előrelépés.

Másik kedves szomszédunk megemlékezett a fesztiváli kavalkádban, mint meséli. Az elmúlt évi buli az ideinél jobban tetszett. Szerinte idén minden a pénzről, a reklámról szólt. A sátrak, a standok előtt tirk-tarka jelmezbe öltözött figurák csábítgatták fogyasztásra a nagyérdeműt. Bőséggel osztogatták a különféle árumintákat. Még a nyári Mikulással is lehetett találkozni.

Már a bejárattól ki-beáramló, hullámzó, nagy port kavaró tömeggel szembesült a befelé igyekvő. Hangos zeneszó, jóformán csak idegen beszéd. Franciák, olaszok, javarészt azonban hollandok. Láthatóan azért jöttek, hogy jól

érezzék magukat. Némelyeknek ez olyan jól sikerült, hogy csak remélni lehet, legalább majd rémlik nekik, hogy itt jártak. Az átlagember bármit megtehetett, táncolt, ivott, ökörködött, rikkantott, grimaszolt. Ez jó nagy vonzerő lehet. Mégis talán az a jó, hogy felvállalják, azt amik szeretnének lenni. Egyébként mindenki dilinyós, ha nem az, akkor annak öltözik – mondták, többen.

Bármit lehetett viselni, de ezt kevés így mondani. A fiúk ruhátlan, epillált felsőtesttel, lehetőleg mezítláb. Katonai nagyfenekű nadrág, lecsüngő övtáskával. Csámpás járás, zokni nélküli lomha, nagy bakancsban. A nők dettó. A nagy buli egyébként jól szervezett volt. A biztonsági őrök mindenkit ellenőriztek, pl. szűrőgyerekek ügyében. Firtatták a karszalagokat is, ilyen alapon „szűrtek” ki néhány „Búvár Kundot” a folyóból is. A szemégyűjtés kifogástalan volt. Az egészségügyi ellátás is rendben volt. Még lelki gondok kezelésére berendezett sátrat is láthatunk. Kifogástalan tisztálkodási lehetőségeket is biztosítottak. Sokan azonban elkerülték a mosdókat. Drága pénzen befont frizurájukat sárral cementezték és így tovább. Mókás volt, ahogy ezekben a „szerelesekben” álltak sorban a bankautomatáknál és vettek fel jelenős összegeket.

Igen sok színpad volt, rengeteg fellépővel. Igen, olyanok is szerepeltek, akik miatt külön-

külön, talán senki sem menne ki a szigetre, egy másik alkalommal.

Érdekes volt az óriási zaj megoszlása. Amíg elhaladtunk az egyik helyszíntől a közeli másikig, a kétféle zenei hang nem zavarta, befolyásolta egymást. Azt mondja egy kedves mérnök szomszédunk, ennek az lehet az oka, hogy bizonyos frekvenciák kioltják, mély és magas hangok közömbösítik egymást. Másrészt valamiféle hangtechnikai kitaláció, árnyékolás, trükk, furfang oldja meg ezt a dolgot.

Egyik helyen vödörből bőlét, koktélt iszogatnak. Itt aztán önfeledt emberekkel lehetett találkozni. Egy-két liter betáplálása után megérteni vélték az élet értelmét. Megtudhattuk: ilyen nincs! Valóban. De tényleg. „Nem bajból mondom, de muszáj lesz” – ezt is ott hallottuk.

Végül – a „panem et circenses” mindig is a siker feltétele volt. Azonban a mai modern időkben ez sem olcsó. Úgyhogy inkább a jól fizető, külhoni fiatalok dolcevita-ztak itt igazán. Fogyott a kürtöskalács is, jókedvűen tépték, habzsolták. Lehet ez is „hungaricum” lesz, majd otthon így emlékeznek.

Valami jóember elvitte idős mamáját a Szigetre. Csodálkozni. A néni azt találta nyilatkozni: azért rendezik országszerte az ilyen fesztiválokat, mert igény van rá. A Világ minden tájáról szívesen jönnek, találkoznak, mulatoznak a fiatalok ma is, meg régen is. Hiába no, hiányzik a Világ Ifjúsági Találkozó. A VIT!

Nini! Nocsak!

W. Grass

A béke szigete

Ahogy gyermekkorom kedvenc meséje kezdődik: „Mátra alján, falu szélén...” illetve egész pontosan: 4 km-re a kisváros szélétől, a Mátra aljában, itt terül el a béke szigete. Lepusztult, hepehupás út kanyarog fölfele rétek és szőlőföldek között a kis település felé. Elszórtan vagy 80 ház húzódik meg az erdő széle és a szőlőtáblák között. Villany van, vizet vagy 4 km-ről kell hordani, nomád állapot. A csend szinte tapintható, csak néha hallatszik a távolból egy fúkasza vagy fűnyíró hangja, béke és nyugalom érződik az egész tájon.

A csendet most éles rikoltás töri meg. Feltekintek a kék égre, melynek kékségét csak néha töri meg egy-egy kósza fehér báránnyel. Felfedezem a kis csendháborítót. Régi barátom, az egerészölyv mámorosodott meg a szabadságtól, rikoltozva szárnyal egyre feljebb, a magasba, a felhők fölé. Csak néhány percig szárnyal önfeledten, majd észébe jut apai kötelessége, táplálékot kell szereznie fiókájának, így engedelmesen vadászni indul.

Közben megélnékül a szomszédos bozót. Perpatvar tört ki a fácán házaspár között. Meglehetősen hangosan cserélnek véleményt egymással, majd fácán apuka faképnél hagyja

családját, és kertünkön átrepülve otthagyja zsémbes asszonyát. Mérgében majd elviszi az én fejem is. Közben önagysága szaporán katonogva gyűjti össze a veszekedésre szíjjelfutott ijedt csibéit.

Mi is felkerekedünk, hogy a közeli városkában tejet, vaját és kényeret szerezzünk be magunknak. Lassan zötykölődünk a kátyús földúton, majd hirtelen megállunk. A hatalmas, lekerített szőlőföldön, közvetlenül a kerítés mellett egy őz bámul ránk. Lélegzetünket visszafojtva bámuljuk mi is, ő is alaposan megnéz magának bennünket. Majd hirtelen sarkon fordul, és eliramodik. Nem menekül, többször megáll, és ránk pillant, mintha csak játszani, kergetőzni hívna minket. Megbűvölve állunk, míg csak el nem tűnik a szemünk elől.

Úgy hírlík, az önkormányzat parcellázni akar a környékünkön, új telkeket akar kiárusítani. Ha így lesz, a kistrókat sem fogjuk látni többé a teraszunkról a poros úton ballagni házunk előtt, az erdő felé. A béke szigete, ez a csepp érintetlen természet örökre el fog tűnni. Isten veletek kistrókák, őzikék, vadmadarak.

Gálosfai Jenőné

Brezovits László:

Szerelem

*Útmenti fán ül egy bolla
Tolla fehé, mint a hó
Ritka madár a szerelem
Könyyen tova illanó*

*Szívünk mélyén gyöngye szikra
Mit óva-féltve bordonozunk
Átmelegít sugarával
S mindent szebbnek láthatunk*

*De jól vigyázz, mert e szikrát
Elothatja néma múlt
Am érzelmeid rőzse-balmán
Ha élteted lánggra gyúl*

*Perzselő tűz, mi belőle kél
Lángnyelvekből izzó virág
Megolvastja jéghegyeid
S kivirul a fagyott világ*

*Útmenti fán ül egy bolla
Tolla fehé, mint a hó
Ritka madár a szerelem
Életünkbe fényt hozó*

GYEREKJÁTÉKOT GYŰJTÜNK

Felbuzdulva a jól sikerült gyerekuha gyűjtési akción új programba kezdenék:

Ha van megunt, feleslegessé vált gyerekjátékuk (labda, társasjáték, mesekönyv, puzzle, stb.) szívesen átveszem a Népházban hétfő délelőtt illetve szerda délután, a fogadóidőmben.

Köszönettel: Mikes Kriszta

Szeptember 18-tól pénteken 17:00-19:00

7 alkalmas kínai egészségmegőrző

tornatanfolyam indul a Népházban!

Az első alkalom ingyenes!

Mindenkit szeretettel várok!

Orbán Gábor 20/333-0259

Nyemcik nyet, ruszkik da

A harcok folytatódnak, hol csendesednek, hol megbokrosodnak. Január végén egy reggel meghökkentő csendre ébredtünk. Nem tüzeltek a német ágyúk, nem válaszoltak a szovjetek. Lassan kivilágosodott. A csend azonban megmaradt. Felkelt a nap. Az égbolt, ragyogó kék búraként borul fölénk. A garázs üres, a németek eltűntek. Oly csendben, hogy föl sem ébredtünk rá. Eltűnt a holmijuk is. Meg a kedvenc ródlink. Nyilván a hecemucijaikat pakolták rá, amikor sietve elhúzták a csíkot.

Tíz óra volt, zörögnek az ajtón. Két hőköpenyes alak áll előttünk. Szovjetek. Az egyik túrhetően beszél németül, a másik is gagyog valamit, ámbár a botladozó nyelv lehet pálinka túladagolás következménye is. Az iránt érdeklődnek, hogy hol vannak a nyemcik, s ha nincsenek, merre mentek? Nyemcik pasli - mondja Napó, hogy tót nyelvtudását demonstrálja. Kuda? – kérdik. A hanyatt esett nyavalya, aki tudja - így Papa. Aki ezután barátsággal invitálja be őket a konyhába. Jelzi, hogy itallal szeretné megkínálni őket. Ez afféle karácsonyi fogadalma, így köszönti az első belépő megsza-badítókat, ha végre megérkeznek. Most pedig itt van ez a két deréknek látszó katona. A kínálást azonnal megértik. Papa a garázsba szalajt. A szén alá elrejtett üvegekből hozzak gyorsan egyet. Biztosan lapult ott más fajta is, de hirtelenjében csak a köménylikőr akad a kezem ügyébe. Vágtatok vele vissza. Papa a pálinkás kupicák után kutat a konyhakredencben. Amint a továrisok megpillantják az üveget, Papát azonnal a kutatás leállítására utasítják. Eddig sem igazán értették, hogy mit vacakol, mi az, ami hiányzik. Ott a vizespohár, három, vagy négy is. Az egyik lekap egyet a polcra. Papa

tehát kezébe veszi, és nagy óvatosan megbil-lenti a teli üveget. De a gügyögő tiszt elkapja az üveg nyakát és lenyomja addig, míg csak meg nem telik a pohár. Színültig. Aztán jelezi, hogy először Papának kell hörpinteni. Az nem ellenkezik. Hasonló esetben nyilván ő is ezt tette volna a Piave partján. Hiába a barátság! Mi ellenségek vagyunk. A jövevényekre köszöntve az italt, kortyint egyet. Hogy ez megtörténik, az orosz kikapja a kezéből a poharat, és egy haj-tásra bezúdíja a tömény köményt. Egy darabig hátrabillentve fejét a plafon sarkát szemléli, mintegy kivárva összes belső szerve visszajel-zését. Aztán előre bukva méretest köp a szoba sarkába. Nyem jó! - mordul ránk. Magyarul, ámbár lágy szlávós akcentussal. A nyomaték kedvéért még grimaszt is vág. Addigra Papa túljutván az első találkozás izgalma már fe-gyelmezett. Ahhoz, hogy ne szemmél láthatóan áldja a jósorsot, hogy éppen ezt a nemszeretem italt kerítette a kezem ügyébe, és nem olyasmit, ami igazán ízlett volna a Vörös Hadsereg hőle-ples felderítőinek. Akik kisvártatva, ahogy jöttek, úgy tovább is álltak.

Kora délután hirtelen vad dörömbölés hallat-szik a fentről. Ököllet verik, meg csizmával rúgják az előszoba ajtót. Megint oroszok érkez-tek. Napó magára manőverezzi nehéz, úriszabónál csináltatott prémgalléros télikabát-ját, és tót nyelvismeretében bízza önként vállal-kozik arra, hogy kitudja mi járásban vannak a türelmetlenek. Kinyitja az ajtót, és talán mond is pár szót. De a szilaj csapat nem érti és nem is kíváncsi rá, hogy mit. Az elől álló megragad-ja Napó kabátját és dühös óbégatások közepet-te átpenderíti a mellvédhez. Nagy hirtelen és durván megmottozza. Akkor már én is kinn

vagyok. Velem azonban nem törődnek, Napóval vannak elfoglalva. Tátott szájjal csak állok hát a nyitott ajtó előtt. Csak arra kapom fel a fejem, hogy becsapja a huzat. A zajra a katonák is hirtelen hátranéznek és azonnal va-lamilyen alattomos cselvetésre gondolnak. Ordítva követelik Napótól, hogy azonnal nyissa ki újból. Ő meg kézzel-lábbal magarázná, hogy a klucs, a klucs, hogy az belül. Kívülről nyet! Az oroszok ebből persze semmit nem értenek. Még akkor sem fogták volna föl, ha nem lennének tők részegek. Az egyik tehát Napó mellének nyomja a géppisztoly csövét, és nyomatéku-l rögtön lekever egy pár jókora po-font is. Az halálra vált, de nekem is bekattan, hogy ez itt most ostobán is halálosan komoly jelenet. Szerencsére velem senki nem törődik, így leszaladhatok a lépcsőn és megkerülve a házat a házmasterlakáson keresztül ismét fello-holok az előszobába. Felrántom az ajtót. Alighanem az utolsó előtti pillanatban. A kato-nák most már ugyan végképp nem értik hogy mi történik, ám az ismét nyitott ajtó látványától kissé megnyugszanak.

Mi is csak ekkor kezdtük kapiskálni, hogy különösen Napó prémgalléros kabátja bőszítette fel őket. Akkor és azután is valahányszor meglátták mindig Burzsuj, Burzsuj-t szíszegtek leplezetlen gyűlölettel. Miután megvetésüknek imígyen szabadutakat adtak, az egyik a vállára lökte a böhönc nehézpuskát, a többi meg el-kezdett szedelőzködni. Két szakadt civil koffer volt náluk, abban vitték a fegyverhez való löszert. Az egyik nem záródott rendesen, időnként egy-egy lőszer kihullott belőle. Nem törődtek vele. Ha kipottyant, hát kipottyant. Nyicsevo. Eltántorogtak anélkül, hogy a lakásba bejöttek volna.

(Részlet Borvendég Béla „Dreibundert Höhe” című emlékiratából)

Vagyonadó

A napokban megjelent jogszabály „az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról” szóló törvény érthetően foglalkoztatja a lakosságot. Különös tekintettel a mi lakókörnyezetünket, ahol többségében családi házas ingatlanok vannak és az értékük alapján érinti ezeket az ingatlanokat a bevezetett új vagyonadó. Miről is szól ez a vagyonadó?

Az ügyvéd válaszol:

A vagyonadóról a 2009. évi LXXVIII. törvény rendelkezik. Ennek a törvénynek nemcsak a lakóingatlanok a tárgyai, hanem vonatkozik a vízijárművekre is, a nagyteljesítményű személygépkocsikra és a légi járművekre is.

Újságunk olvasóit úgy gondolom, elsősorban az ingatlanra vonatkozó rendelkezések érdeklik, de azért egy mondattal megjegyzem, hogy a nagy teljesítményű gépjármű kategóriájába a 125 kWatt teljesítményt meghaladó

személygépkocsik kerülnek. Első olvasatra még a jogász számára sem könnyen értelmezhető a jogszabály és nyilván még számos értelmező magyarázat megjelenik, mire aktuális lesz a jogszabály. Addig is azonban jó tudni a következőket:

Az adó alapja a lakóingatlanok az adóév első napján fennálló forgalmi értéke. Semmilyen rendelkezést nem tartalmaz a jogszabály arra vonatkozóan, hogy bármilyen értékcsökkentő tényezőt jelentene az ingatlan tulajdoni lapjára bejegyzett jelzalogog.

Az adó fizetésére a tulajdonos, ill. több tulajdonos esetén tulajdoni arányukban a tulajdonosok kötelesek. Amennyiben vagyoni értékű jog (például haszonélvezet) van bejegyezve az ingatlanra, abban az esetben az adó alanya a vagyoni értékű jog jogosultja.

Az adó mértéke 30 millió forintig 0, 25%, a 30 millió FT fölötti, de 50 millió FT-ot meg nem haladó rész

után 0, 35 %, míg az efölötti rész után 0, 5%.

Általam most nem részletezett módon adókedvezményt kérhet az adóalany, aki a háztartásában 3 vagy annál több gyermeket nevel.

A helyi adó összege levonható a vagyonadóból.

A törvény 14.§-a rendelkezik az adómentességről, amelyből a következők ki, hogy a 30 millió Ft-ot el nem érő értékű ingatlan után vagyonadót nem kell fizetni, de bevallást ez után is kell tenni, valamint a 15 millió Ft-ot el nem érő értékű második lakóingatlan is adómentes, de ez is be kell vallani. Az adóbevallást a tárgyév május 20-ig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon kell benyújtani.

Adófelfüggesztést kérhet a 62. életévét már betöltött adóalany, valamint a rokkantsági nyugdíjban illetve a baleseti rokkantsági nyugdíjban részesülő adóalany, és azok a kiskorúak, akik öröklés út-

ján szerezték az ingatlant. Az adófelfüggesztés ideje alatt nem kell adót fizetni.

Az adófelfüggesztés megszűnének időpontját az adóhatóság a határozatban jelöli meg.

A törvény 1. számú melléklete tartalmazza a települési átlagértéket.

A III. kerületben a települési átlagérték egy lakóépület esetében 400 ezer Ft/ m², míg több lakásos lakóépületben 300 ezer Ft/m². amit a lakóingatlan hasznos alapterületével megszorozva kapjuk az ingatlan számított értékét.

Természetesen még számos részletkérdéssel foglalkozik a törvény, az itt feltüntetett rendelkezések, a jogszabálynak csak a leglényegesebb elemeit tartalmazza.

Hegydalon jellemző a kétlakásos családiház. Érdemes-e őket társasházzá alakítani, ezzel a következő számunkban foglalkozunk.

Dr. Krzyzewsky Miklós ügyvéd
30-942 6535
info@krzyzewsky.hu

Iskolai hírek

Tanévnyitó az Erdőaljában

Az idei tanév a maga nemében különleges lesz, hiszen iskolánk idén ünnepli 60. „születésnapját”. 60 év nagy idő. Ez alatt súlyos történelmi események, óriási változások történtek. Iskolák épültek, amelyek közül újabban sok már meg is szűnt. De a mi iskolánk

megvan. Sőt meg is újult ezen a nyáron.

Köszönet ezért Óbuda-Békásmegyér Önkormányzatának, az Erdőalja Alapítványnak és minden szülőnek. Az éves munkaterv a jubileum jegyében készült.

Huszonkilenc kis elsős kezdte

meg tanulmányait, az évnyitón kedves műsorral és ajándékkal köszöntötték őket a nagyobbak. Tanító nénijük Lukácsné Farkas Gabriella és napközis tanító nénijük Wölfiné Gyurasics Mónika a „Gólya táborban” ismerkedett meg velük. Így már ismerősként kö-

szöntötték egymást, könnyebb volt az első nap gyermeknek és szülőnek egyaránt.

Nemcsak az elsősöknek, hanem két új kolleganőnek is különleges volt ez a nap, hiszen újonnan érkeztek, érkezünk az iskolánkba. Darabos Eszter aki angolos, és én is – Klugné Vincze Ildikó – mint új szabadidő-szervező.

Szeptemberben megrendezésre kerül a hagyományos tanévnyitó sulibuli, amelyet az idén egy kicsit az ősz jellegzetességeivel szeretnénk színesíteni. A programok mellett lesz őszi termésekből és gyümölcsökből készített osztályonkénti asztalok közötti verseny, mustkészítés kóstolóval, amely reményeink szerint elnyeri mindenki tetszését. Az év folyamán sok érdekes program vár ránk, amelyről mindig tudósítani fogunk.

Iskolánk arról volt híres, és híres ma is, hogy a benne tanulók bárhova is kerültek innen, megállták helyüket, tanulmányaik befejeztével sikeres állampolgárai lettek hazánknak. Mindez köszönhető a családi háttérnek, a mindenkori tantestület emberségének, és feltétlen gyermekszeretetének.

Kívánjuk, hogy gyerekek, szülők, pedagógusok közösen még sok - sok 60 évre őrizzék meg az iskola jó szellemiségét, öregbítsék hírnevét.

Klugné Vincze Ildikó

Sóstó - 2009

Idén nyáron június 24-től július 2-ig 38 erdőaljás nyaralt Sóstón. Táborozóink között minden korosztály képviseltette magát.

Sóstón mindenki jól érzi magát. Van, aki azért, mert lehet játszani, vetélkedni, kézműves foglalkozásokon részt venni. Mások szeretnek strandolni, kerékpározni, sportolni. És

főleg azért, mert jó együtt lenni, barátokat szerezni.

A tábor hangulata már az első nap mindenkit magával ragadott, az első esti fürdés mindenkinek nagy élmény volt. Szerencsére az időjárás is kedvező volt, és minden nap tudtunk fürdeni a Balatonban. A tábor kerékpárjaival a Balaton

körüli bicikliutat is kipróbálhatták a gyerekek. Az erdőaljásoknak kirándulást szerveztünk Szántódpusztára, ahol a Balaton növény- és állatvilágával, néprajzával, és a balatoni közlekedés történetével ismerkedtünk. Nagy élmény volt a gyerekeknek, hogy simogathatták, etethették a lovakat és pónilovakat. Láttunk magtárat, kenyérsütő kemencét, kovácsműhelyt, pajtát, cselédházat.

Tanulóink sikeresen szerepeltek a tábori olimpia összes versenyszámában. Lányaink nagy izgalommal és lelkesedéssel készültek a focibajnokságra, ahol első helyezést értek el. Az erdőaljás fiúk is bajnokok lettek fociban. Dobogósok lettünk röplabdában is. Egyéni számokban is szép eredményeket értünk el, sakkban, futásban és tollaslabdában is több tanuló végzett dobogós helyen. A szép eredményekről a sok-sok oklevél tanúskodik, melyeket a búcsúesten vehettek át tanítványaink.

Saját tábori programokat is szerveztünk. Voltak kézműves foglalkozások, pizsama-szépségszavverseny, és haj-szépségszavverseny. És persze fürdés nappal és éjjel.

Hamar eltelt a 9 nap. A gyerekek nagyon sok élménnyel lettek gazdagabbak, és sok új barátság szövődött. Sajnáljuk, hogy vége. A búcsúesten mindenki elérzékenyült egy kicsit, és megfogadtuk, hogy visszajövünk, mert SÓSTÓ VISSZAVÁR.

Szánáné Missuth Zsuzsa

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Bridzs klub hírei

Lassan a vége felé közeledik a nyár, amely ezúttal is túl gyorsan telt el, de biztosan mindenkinek sikerült regenerálnia, szép, új élményekkel feltöltödni, gazdagodni. A játékok nyáron sem szünetel, annak ellenére, hogy a házat, ahol játszunk, szinte egész nyáron renoválták. Ez okozott némely nehézséget, de nem riasztott el senkit sem.

A megszokott partnerek nem mindig egy időben nyaralnak, ezért az, aki egyedül marad, ilyenkor próbálkozhat új partnerekkel, lehetővé válik ezáltal új párcapcsolat kipróbálása (mármint a bridzsben!). Utána, vagy maradhat az új, vagy már alig várják a régi partner visszatérését a nyaralásból. Néhány új érdeklődő is megjelent a házban, kíváncsiak voltak a klubra és az itt folyó játék színvonalára. Úgy gondolom, mindenkit barátságosan fogadtunk, láthatóan örültünk a frissítésnek.

Élménydús közös programjaink is voltak, Ismét elmentünk Rab Szigetre együtt, ahol, aki akart bridszelhetett a nemzetközi versenyen, aki akart élvezhette a tengert, sportolhatott és ismerkedhetett a sziget és a környék nevezetességeivel. Minden tökéletesen sikerült, kivéve az időjárást, mert azt nem jól rendeltek meg. Keveset fürödtünk, viszont sokat játszhattunk!

Balatonföldváron idén is voltunk az immár hagyományosnak mondható női edzőtáborban, itt már jobb időnk volt, és a nyaralás mellett játszottunk sokat, Reméljük rengeteget fejlődöttünk, és ez nemcsak a kilókban lesz érzékelhető. Kiss Kati ugyanis ismét remekelt a főztijével.

Nyári szokásos pezsgőparti eredményeink:

Június: 1. Császár László és Raksányi György; 2. Susán Erzsébet és Zsári Zsuzsa; 3. Jancsef Ágnes és Izsák János.

Július: 1. Hárs Anna és Szász Kálmán; 2. Farkas Mariann és Mátyás Károly; 3. Kiss Kati és Kovács Erzsébet

Augusztus: 1. Mátyás Károly és Minariki Attila; 2. Lovász Ágnes és Lovász László; 3. Kiss Kati és Pázmándi Antal.

Gratulálunk a győzteseknek!

Lovász Marietta

A Népház csatornázva

Néhány évvel ezelőtt, a kert felújítása alkalmával kiderült, hogy a székház szennyvizei nem a közcsonnába folynak. Azóta terveket készítettünk, pénzt gyűjtöttünk és lobbiztunk, azonban a feladatot önerőből megoldani nem tudtuk. A tervekből már tudtuk, hogy a csatornázás óhatatlanul együtt jár a vizesblokk szétverésével, vagyis felújításával is. Idén az Önkormányzat jelentős támogatása, többek anyagi és tárgyi adománya valamint hitele lehetővé tette, hogy a vizesblokk, ha még nincs is teljesen kész, de mára már használhatóvá vált. Terveink szerint az induláskor a költségfedezet ren-

delkezésre állt, de szokás szerint, a bontás során meglepetések sora következett.

Víz bekötővezeték halálán volt, feltehetően a teakonyháé is, ezért azt megszüntettük, és innen vezetjük át. A teakonyha szennyvizeit is ide kellett bekötni, hogy a régi fals állapotokat végleg megszüntessük. Mindehhez bontani kellett az előtérben is. Az ésszerűsítés kapcsán két ablakot be kellett falazni, cserébe a másik kettő helyére nagyobb kellett tenni, még a radiátorok sem maradhattak. És, ha már ilyen mértékig átépítünk, akkor legyen minden új és tökéletes, jól működő és könnyen tisztán tartható.

A felújítás során létrehozott érték 5.483,- eFt. Ha levonjuk a tárgyi adományokat (ablak, csempe, társadalmi munkák, stb.), akkor a felújítás költsége 4.066,- eFt, Ebből sajnos 890,- eFt-ot még nem tudunk kifizetni. Tartozásunk megfizetése érdekében gyűjtést rendezünk. Reménykedünk, hogy most is lesznek segítők. Egyben megköszönjük azok megértését, akiknek még nem fizettük ki számlájukat, vagy hitelük visszafizetését várjuk.

Köszönjük azok segítségét, akik eddig támogattak, a felújítás végén újra beszámolunk.

Felcsuti László

Kedves egyesületi tagok!

Szeretettel kérek mindenkit, hogy aki még nem rendezte az idei, 2009-es tagdíját, utalja el az Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete 11703006-20032630 számú OTP számlájára, vagy fizesse be személyesen nálam, a Táborhegyi Népházban (hétfőnként 8-11-ig vagy szerdánként 17-19 óráig). A tagdíj összege: keresőknek 2000 Ft, nyugdíjasoknak és diákoknak 1000 Ft. További adományokat is szívesen fogadunk, sokat segít vele, köszönöm!

M. K.

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja: Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33.

Telefon: 430-1326

E-mail: egyesulet@ohegy.hu,
web: www.ohegy.hu

Felelős kiadó: Felcsuti László elnök.

Szerkesztők:

Jármayné Tatár Judit, Mikes Kriszta,
Szász Kálmán.

Hirdetésfelvétel: Óhegy Egyesület.

Telefon: 430-1326

Előkészítés: Petit Typo Bt.

Nyomás: MédiaPress 1990 Kft.

Megjelenik: 3000 példányban

www.ohegy.hu

Árverés a Házért

Székházunk felújítási költségeinek fedezésére, kellő jelentkező esetén,
október 15-én, csütörtökön, 18.00-kor

árverést tartunk. Az elkelt tárgyak kikiáltási ára az értékesítőt illeti, az afeletti összeg az egyesületnek szánt adománynak számít, amelyről az egyesület a vevőnek igazolást ad. Az árverésre festmény, dísztárgy, könyv, antik tárgyak és más érdeklődésre számot tartó tárgyak beadását várjuk, amelyek Népházban megtekinthetők az árverés napján 17.00 órától, de megtekinthetők október 1-től folyamatosan a www.ohegy.hu honlapunkon is.

Részvételére számítunk:

Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete

Állandó programok a Táborhegyi Népházban

1037 Budapest, Toronya u. 33.

Társastánc felnőtt kezdő	hétfő	19.00-20.00 h
Társastánc felnőtt középhaladó	hétfő	20.00-21.30 h
Társastánc felnőtt haladó	hétfő	20.00-21.30 h
Társastánc ifi kezdő	szerda	15.30-16.30 h
Társastánc ifi haladó	szerda	16.30-18.00 h
Jóga mindenkinek	hétfő	17.00-18.30 h
Kínai egészségmegőrző torna	péntek	17.00-19.00 h
Zenebölcső	kedd	10.00-11.00 h
Női torna	kedd, csütörtök	18.00-19.00 h
Férfi torna	kedd, csütörtök	19.30-20.30 h
Pilates torna	szerda, péntek	8.00- 9.30 h
Bridzs klub	szerda	18.00-22.00 h
Hastánc	szerda	18.00-19.30 h

Sáringer Kálmán önkormányzati képviselő fogadóórát tart minden hónap első keddjén, 17.00-18.00 h.

Egyesületi iroda nyitva tartása: hétfőn 8.00-11.00 h, szerdán 17.00-19.00 h.

A hét többi napján előre egyeztetett időpontban: Mikes Kriszta, tel.: 20-886 4045. Gondnok: Kiss Gabi, tel.: 430 1326, 20-886 2636. Bejárat a Népház udvaráról.

KEZDŐ SZÁMÍTÓGÉPES OKTATÁS

Internet
alapfokú ismeretekkel,
mindenkinek,
korhatár nélkül
a Táborhegyi Népházban.

Jelentkezés:

Mikes Krisztina,
20-886 4045

Csókavár

Ingatlanközvetítő Bt.
keres és kínál házakat,
telkeket, lakásokat
a hegyen és a síkságon.

Keressék Seres Erikát!

Telefon: 30-442 1199,
e-mail:

laborc2000@t-online.hu

[www.ingatlan.com/
csokavar](http://www.ingatlan.com/csokavar)

www.OBUDALUX.hu
INGATLANIRODA

1037 Budapest, Erdőalja út 46.

MŰKÖDÉSI TERÜLETÜNK:
Testvérhegy, Táborhegy, Mátyáshegy,
Remetehegy, Csúcshegy

JUTALÉKUNK:

Eladásnál: 2,5% + Áfa (Vevőknek díjmentes)
Bérbeadóknak: 1 havi bérleti díj (Bérlőknek ingyenes)

Sürgősen keresünk 130.000.000 Forint értékig
nagymeretű (1200 m² feletti), panorámás,
minimum 22 m szélességű eladó építési telket
készpénzzel fizető ügyfeleink részére!

30/696-696-9

R·I·M·O·V·S·Z·K·Y S·Z·A·L·O·N
Professional

Mesterfodrász, cellulit kezelések, fogyókúrás testkezelések:

AKCIÓ! 2 kezelés/alkalom 4500.-Ft

Rimovszky Nóra Diána • 06 20 328 9524

Kozmetika:

Molnár Dóra • 06 20 935 8446

Manikűr, pedikűr, műkörömépítés:

Bőviz Annamária • 06 20 355 2003

www.rimovszkyszalon.hu • 1037 Budapest, Királylaci út 78.

ÓBUDA HEGYVIDÉK INGATLANIRODA

**Bízzon meg több, mint 6 éves szakmai
tapasztalatunkban,
amit KIZÁRÓLAG
ÓBUDA HEGYVIDÉKI
ingatlanok
forgalmazásával
szereztünk meg!**

Sági Magdolna
Tel: 06 30 40 21 444

Pálincás Gergő
Tel: 06 30 40 22 800

Óbudán a Testvérhegyen, kétlakásos
társasház 127 nm-es lakóterű
emeleti lakása dupla garázzsal,
kis kentrésszel, ELADÓ!
Ár: 67,9 Millió Ft
Tel: 06 30 40 21 444

III. ERDŐALJA ÚTON, eladó egy
78 nm lakóterű, 3 szobás, kifejezetten
jó állapotú 5 éves lakás, szép kilátás-
sal! (garázs, tároló, szauna az árban!)
Ár: 35,9 Millió Ft
Tel: 06 30 40 22 800

ELKÖLTÖZTÜNK!

Új címünk: 1037 Budapest, REMETEHEGYI ÚT 52.

**Most megéri
idősebbnek
lenni!**

80 év = -80%
57 év = -57%
38 év = -38%

Ervényes:

- akciós keretekre
- normál lencsével is, Super Hi-Vision réteggel
- komplett szemüveg rendelése esetén.

SUPER HI-VISION

3X KARCÁLLÓBB

Életkor = kedvezmény!

*Ervényes 2009. augusztus 24-től október 31-ig vagy a készlet erejéig. Super Hi-Vision lencsés szemüvegeinket rendelés útján, komplett szemüveg készítése esetén a boltokban megjelölt akciók Tony Morgan, Böhm Group és Topical keretekre. A tájékoztatás nem teljes körű. További részletek az üzletben vagy a www.opticnet.hu honlapon.

AZ ÖN OPTICNET PARTNERE:

EUROCENTER 1032, Budapest, Bécsi út 154. 1. emelet
ÓBUDA telefon: 06-1/437 46 29

A LÁTÁS GARANCIÁJA
www.opticnet.hu